

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 80: Luie batterijen

Vanaf vrijdag 18:13 uur hingen Miranda en ik aan de draad. Papa's en mama's zijn namelijk rechargeable. Afhankelijk van de locatie is de snelheid waarmee je wordt opgeladen. Ik kan je vertellen dat bij Hotel Huis van Bewaring dit retesnel gaat. Mijn oplader lag al in de auto, zo'n renault modus kan best wat stroom missen. Na het brengen van de monsters sloot ik mijzelf aan op de Renault en met enige vaart op naar Dedemstoun. Moest nog opschieten, Miranda was namelijk om 17 uur vrij en eta was voorspeld op 17:13...moet kunnen. Aangekomen was mevrouw nog niet klaar, gelukkig. Ik wacht liever op haar dan andersom, maar vlot mocht ze ook weg. Verrassing naar Almelo, ze wist van niets en met mn telefoon tussen mn benen bracht Google Maps ons naar plaats van verrassing. Doorgaans pakken we samen alles in en wordt er niets vergeten, een jas ofzo. Nu niet, dus de jas werd vergeten. #oeeps. Inchecken, onze kamer bewonderen. Naja, kamer. In een ver verleden woonde wij in een schoenendoos. De ruimte die we nu als logeerplek hadden was groter dan dat. Miranda had haar vizier al op het bad gericht en rap ritselde ze de LUSH UK bathbombs tevoorschijn met extra glitter. Moe wilde ook snel in bad om haar eau du Haríng weg te glitteren. Zo geschiedde en ook mn lief werd opgeladen. Met een frisse suikerspinnengeur installeren op de bank en The voice of Holland zou ons van voldoende stroom moeten voorzien om de nacht door te halen. Een nachtje slapen, wakker worden omdat je slaap op is, shoppen in de stad want de jas was vergeten #parenthoodisawesome en een happie knaagwerk bij Hudsons en weer een dag opgeladen naar morgen. Even buurten bij Enschede en dan blijkt dat je die stad na 1,5 uur ook wel gezien hebt. Het gemis van de monsters komt stiekem naar boven en met kulsmoesjes verzijn je van alles om daar weg te gaan terwijl je eigenlijk ook nog samen wat wilt doen nu je toch monsterloos bent. Op de een of andere manier beland je dan in een theehuis...#datismijngeluk. Met een doe-het-zelf chocolademelk knutselpakket en een schaal vol nachos rechargen we tot 100%. Mormels halen en gogogo!

Wanneer we weer in Huize van Vliet en Monsters zijn komen we tot een keiharde conclusie. We zijn oude batterijen. Hoewel we snel opgeladen zijn is een nadeel van oude batterijen dat ze wel snel vol zitten, maar verdomde lui. Bij de minste inspanning voel je je weer leeglopen. Of het nou komt doordat je eigenlijk nooit de 100% hebt gehaald of dat er een klein lek zit, niemand zal het weten. Feit is,

na 8 jaar is een batterij gewoon aan vervanging toe. Je kunt blijven opladen tot de lampjes zo groen zijn dat half Nederland door blijft rijden, maar op is op. Wat moeten we ermee? Gewoon blijven opladen tot het explodeert of hebben we een manier tot vervangen? Geen idee, we rekken die laatste 3% gewoon tot het volgende monsterloze weekend al mag Joost weten wanneer dat is. Tot die tijd laad ik mij op met de monsters zelf, want toch geven zij ook energie. In ieder geval tot 19:00 uur 's avonds, want hebben we een variant van monsterloos en laden we ook op. Moet wel, want we zijn luie batterijen.